

gondolkodásunk, láthatóan inkább irányítva. Másrészt a máig kezdetben elöggő csiszolatlan fiatalkori gondolataink, meglátásaink sok esetben fontosabbak, mint a későbbi a civilizációs logikának tábbnyire behódolt, átfőltősi az életmegnyerési spekulációink, negatív koncepcióink, kellőképpen felül nem vizsgálta hiedelmeink, a megváltás, az igazság keresés, az Isteni látézés szemzáróba, máig akkor is, ha valóban ezen időszak tájzései nem mind állják ki az idők próbáját.

Mindazonáltal nem egy leírás, "romantikus" naplósra szeretném felhívni a figyelmet, ebben az irányban, hanem a befelől fordulás, az ínmagunkhoz való ászinteség az nem utolsósorban a szemlélyesség fontos szerepére, amely a naplósra által valósul meg a legkínnyebben. Tudjuk ugyanis, csak ami szemlélyes csupán az egyetemes. Az egyetemesség elve nem kávéül a sokaságban, hanem belül a szemlélyben tud megvalósulni a legtisztábban az a legátfogásban.

A spirituális naplósra tudni kell, legalább hárrom, rendkívül fontos funkciója van: a szemlélyesség, az igazságkeresés az a tervezés.

A szemlélyesség.

A naplósra egyik legfontosabb feltétele, biztosak legyünk abban, soha senki nem olvassa el rajtunk kávéül s mi sem olvassuk fel másnak. Ezen alapfeltétel teljesülése nélkül nem érdemes belefogni, mert távra visz az egész igyekezetünk, idő elfecsérelés, legjobb esetben, a naplósossal eltöltött időnk. A naplósra az Isteni látónkkel, látényegünkkel való társalgás, egyfajta Isteni kiegyenlítés az egyéni, individuális látónk (látó) az egyetemes látónk kázzátt, amennyiben jól sikerül. Számomra az Isten (a Felettes %nem) számára fontos mindez elsődlegesen az senki másnak nincs kázzvetlen kázzze hozzá. Ezért ne is gondolkozzunk abban, hogy bárkinek, bármikor is megmutatjuk, megmutathatjuk.

Mindenki számára fontos az ászinteség befele is, hiszen a grafológusok tudjuk, a civilizált európai ember hazudik a legtábbbet, ugyanakkor Nietzsche is rámutatott: elenyészésűen kevés az, amit másoknak hazudunk, ahhoz képest, amit magunknak hazudunk. Ez nagyon fontos, a legtábbbet az ember saját Isteni láténye, lelkiismerete elött komédiázik. A naplósra láténye azppen a másoknak meg nem mutatásban áll. A Naplós nem a barátunk, a barátunk, a főrjünk, a feleségünk vagy valamely más kálsá kázzátt, amennyiben meghatásra kásszül, nem azért kásszül, hogy bárkit is elkápráztassunk, meggyázzunk vele, hogy bárki is meghatásson a mi felfedéseinkéül, esetleg irodalmi teljes-tlátónkkel, s az elején az elméleteinkéül, áletfilozófiánktá. A Naplós elsősorban a mentális, valamint spirituális ásszeszedettségünk elörását az fenntartásáit, az imaginációk (áletkápzéletünk) az tudattalanunk tisztátsáit szolgálja az nem világi (kálsá) cölökat. Mentális rend az kázzvetkezésségünkül úgyanis vagy rendtelenség az sodráds lesz az gondolatainkban, áletkápzéletünkben s nem utolsósorban az áletünkben, vagy, azppen ellenkezéleg száklátákkázzás, sablonosság, aminek kázzvetkezménye az unalom, az ismétléstá, a kányszer, ártelmetlennek (látás) náha megmagyarázhatatlan álethelyzetek az a fejlődés csákkent mártáke. Vannak emberek, akiknek áletfilozófiája egy föl gáppelt oldalon elförne, mondja a főrjem, s valóban, az esetek tábbbetében ágy is van. A tudatosan kimunkált, bevált, világgosságot az erdményt hozá áletkonceptia a legtábbbet esetben egy ekkora helyen el szokott örni. Azonban ennél számosabb az gyakoribb szokott lenni a fől tudatosság határát srolás hiedelemrendszerünk, nem beszélve a tudattalanunkban megházzádtá rejtett programokról. Nemesz derül fönny a rejtett, addig ássze nem vett, kellőképpen nem tudatos-tott magatartásunkra, gondolat, szá, tett szakadásunkra a naplósra kázzben, amely főlátt átsiklottunk volna kázzlábunkben, de amely egyábként látényes az fontos

Árnysszetevájje a lelki Ács gyakorlati ÁcletÁnknek. UgyanÁ-gy kerÁlnek nagyÁ-tÁ³ lencse alá; Ács ezÁlital korrekciÁ³ alá; is a magÁ;tÁ³l ÁcrtetÁpudÁpnek gondolt Ács tartott elkÁcpzelÁcseink is szácp lassan a naplÁ³zÁ;saink sorÁ;n.

Az Á-rÁ;snak ugyanis nagyelÁpnye a beszÁcddel Ács az Á-rÁ;sba nem foglalt gondolkozÁ;ssal szemben, hogy lelassÁ-tja a gondolkozÁ;s, a gondolatÁ;ramlÁ;s folyamatÁ;t Ács ezÁlital egy adott tÁcmÁ;ra valÁ³ fÁ³kuszÁ;ltsÁ;got spontÁ;n mÁ³don fenntartja, amely Á;lital sokkal alaposabban, mÁclyebben tudunk kÁrbe jÁ;rni szÁ;munkra lÁcnyeges ÁclettÁcmÁ;kat, problÁcmÁ;kat. SzÁ;mos dolgot rendezÁ³nk magunk kÁrÁ³l, a munkÁ;nkban fÁmukÁcmt Ács a kÁ³lvilÁ;gban, csupÁ;n a sajÁ;t gondolatainkat nem rendezÁ³k kellÁmukÁcppen, az elmÁclyÁ-tÁcsrÁul nem is beszÁclove. A rendszeres naplÁ³zÁ;s hozzÁ;segÁ-t, hogy legalÁ;bb azzal tisztÁ;ban legyÁ³nk, mit is gondolunk valÁ³jÁ;ban egy adott tÁcmÁ;ban Ács egyre nagyobb jÁ;rtassÁ;gra tegyÁ³nk szert sajÁ;t belÁmu lelki tÁ;jjainkon. EzÁlital egyre pontosabb, helyesebb ÁcrtelmezÁcsekre jussunk. Ugyanakkor, figyelemremÁcletÁ³ az is, hogy amit mÁ;r egyszer leÁ-rtam, viccesen fogalmazva, amiben magammal megegyeztem a naplÁ³mban, arra napkÁrjzben nem kell visszatÁcrtnem tÁrbbet, az nem terheli a mentÁ;jlomat, a gondolkozÁ;somat Ács a gondolkodÁ;som, a lÁcnyem nyitott az Áj perspektÁ-vÁ;jk, az Áj gondolatok irÁ;nt, akÁ;r abban a tÁcmÁ;ban is. Ameddig ezzel szemben az olyan kÁcpzetek problÁcmÁ;jk, gondolatok, elkÁcpzelÁcsek, amelyeket nem Á-rtam le, azok minduntalan, ugyanÁgy kÁrberforognak a fejemben Ács el sem tudom engedni Áuket, de szÁ;mottevÁmu elÁpurlÁcpÁcst sem tudok bennÁ³k tenni. Ez a szemÁclyes megfigyelÁcsem, amelynek eredmÁcnyekÁcmt tartom nagyon fontosnak a spirituÁ;lis naplÁ³ vezetÁcst Ács ajÁ;nlom mindenkinek, aki ÁrnmagÁ;val szemben igÁcnyes Ács fejlÁpudni akar.

Az igazsÁ;gkeresÁcs.

A spirituÁ;lis naplÁ³ mÁ;sodik legfontosabb funkciÁ³ja, cÁclja az egyÁcni igazsÁ;gkeresÁcs. BÁ;r az utÁ³bbi idÁpben csÁrkkentettem az elolvasott kÁrnyvek szÁ;mÁ;t, azt mondhatom sok kÁrnyvet elolvastam Ácletem folyamÁ;n, de azt vettem Ácszre, az olvasÁ;s semmit sem Ácrt az egyÁcni gondolkozÁ;si Ács tapasztalati rendszerembe valÁ³ tudatos beÁcpÁ-tÁcs nÁclkÁ³l, vagyis a kapott informÁ;ciÁ³n valÁ³ elgondolkozÁ;s nÁclkÁ³l. Olyan ez, mint amikor eszik az ember, de mohÁ³sÁ;gÁ;ban a bekebelezÁcsre koncentrÁ;l csupÁ;n, az emÁcsztÁcsre, feldolgozÁ;sra nem. A vÁcge gyomorrontÁ;s lesz. Ahogy a fizikai formÁ;ban felvett informÁ;ciÁ³t, az Áclet, jÁ³l meg kell rÁ;gni Ács emÁcszteni, vagyis darabjaira kell szedni Ács mindenik elemÁct kÁ³lÁrln, kÁ³lÁrln megvizsgÁ;lva, beazonosÁ-tva lehet igazÁ;n felhasznÁ;lni, Ágy a mentÁ;jlis informÁ;ciÁ³val is ugyanezt ajÁ;nlott tenni. KÁ³lÁrlnben hiÁ;bavalÁ³an eltÁrlltÁrtt idÁmu az olvasÁ;s, mert Ágy sem marad meg annyi belÁpule, amennyi megmaradhatna a kellÁpen elmÁclyÁ³lt szemÁclyes foglalkozÁ;ssal, a sajÁ;t korÁ;bbi tapasztalatokkal, elgondolÁ;sokkal, nagyjÁ;bÁ³l mÁ;r letisztÁ-tott gondolati elemekkel valÁ³ ÁrnysszekapcsolÁ;ssal, megÁ-tÁclÁcssel. NyilvÁ;n mindenki maga szabja meg, mennyire akar tÁ³zetesen felÁ³lvizsgÁ;lni valamit, ehhez mindenkÁcppen jÁ³ eszkÁrjz a naplÁ³Á-rÁ;s.

MÁ;srÁcszt a naplÁ³Á-rÁ;snak egyik legfontosabb cÁclja a mindennapi esemÁcnyek spirituÁ;lis jelentÁcsÁcnek megkeresÁcse, a szellemi gyÁrkkÁrkre valÁ³ visszavezetÁcs, a spirituÁ;lis igazsÁ;gkeresÁcs. NaplÁ³Á-rÁ;s kÁrjzben a magam csendjÁcben, olyan ÁrnysszefÁ³ggÁcseket keresek Ács lÁ;jtok meg, amelyek mellett kÁ³lÁrlnben elshannÁcok a felszÁ-nekhez szokott ÁcrtÁcoki, Ácrtelmi Ács gondolati, benyomÁ;sok hatÁ;sÁ;ra. Ebben a keresÁcsÁcben segÁ-t az adott helyzet, valamely elmÁclet, vagy bÁ;rmi egyÁcnek az egyetemes tÁrrvÁcnyek tÁ³krÁcben valÁ³ megvizsgÁ;lÁ;sa. Biztosak lehetÁ³nk, amennyiben van tÁ³relmÁ³nk egy Áclethelyezetet, problÁcmÁ;t mind a tÁ-z egyetemes tÁrrvÁcnyen keresztülÁ vezetve megvizsgÁ;lni, azoknak fÁcnyÁcben Ájtgondolni, sokkal teljesebb kÁcpet nyerÁ³nk a problÁcmakÁrÁrÁul, ÁclethelyezetrÁul, mind annak elÁpulte, valamint tisztÁ;bban lÁ;jtuk a jÁrvÁpben megteendÁmu Ácrtelmes lÁcpÁcseket is. Az elsÁmu lÁcpÁcskÁcmt, az egyetemes tÁrrvÁcnyeket figyelem elÁpult tartva, megkereshetjÁ³k mennyiben, milyen minÁmusÁcgben,

mikor járult hozzá; a mi imaginációk (lehetőségek) az adott helyzet kialakulásához. Ez máris a magja és rezonancia egyetemes tervéhez kapcsolódik, a kauzális felelősséggel; lalásnak az első és legfontosabb lépése. Ezután jöhet a kompenzáció (analógia), nemek, a polaritás, a ritmus és ciklus, az ok és okozat (a kivetkezőnyek felmérés), a fejlődés, a szeretet (egység) és az abszolútum (a kiegyenlítés) tervének alapján tervként felvilágosítás. (Az egyetemes tervekkel kapcsolatos leírás az oldalunkon található és kideríteni is lehet a vendégek nyelvében vagy a fórumon.) Még kiegyenlítését hozzátennem, nem utolsósorban mindennek a saját szíveti horoszkóppomhoz való hozzákapcsolásnak, visszavezetésének fontosságát. A szíveti kiegészítéssel való összekapcsolás során örtem meg igazán ugyanis, miort is kellett nekem egy adott letelepítéssel találkoznom az Isteni Igazság fényében. Ehhez azonban szükségem van az analógias gondolkodásban való jártságára, mert semmit nem ör a naplárás, gondolom ez eddig elgárga örthetvált egyébként, ha megmaradok a kialsok boncolgatásánál, a szomszédra, a páromra, az időjárásra, az intőzményre, a vírusokra való visszavezetésnél, s netán haragnál. S máris ott tartunk az analógia tervénél, valamint az ok okozat és a magja tervénél. Az analogikus megfeleléseket megkeresve lehet összekapcsolódások keresni a látszólag semmilyen összefüggéseket nem mutató jelenségek, probléma elemek és a szemelyem kálálzamu struktúra; kálztt példájul. Az analógias gondolkodást úgy találom meg, ha az adott eseménynek, a benne szereplő szemelyeknek, tárgyaknak, jelenségeknek a kals megnyilvánulásait kikövetkeztetem, milyen belső tulajdonságokkal rendelkeznek, s ezáltal milyen egyetemes tartalmakkal állnak összefüggésben, ehhez fogódzkodhat számomra asztrológia kányben találjni lehet, ugyanis az asztrológia óppen az analógias kapcsolatok feltérképezésének, beazonosításnak mentális tudomány. Számtalan példát lehet erre adni, amire most nem terek ki. Ezen kívül az egyszászi problémákkal összefüggésben jártámpontokat ká-nálnak a Dethlefsen és a Rádiger Dhalke kányvei is.

A tervezés.

A sorsalakításnak ót fontos kulcsa van, a szemelyes a kauzális felelősséggel; lalás, amiről korábban írtam, valamint a tervezés. A kauzális felelősség vállalással összefüggésben, annyit el kell mondanom, hogy a gyakorlati és spirituális letelepítésem ismerete nélkül, (szinte) lehetetlen ebben gondolkodni.

Ölelterv nélkül a sorsom hája a pillanatnyi hangulatok, tletek, a megvánt mála divatok, valamint a negatív programjaim (asztrológusi szemmel óve a Sárkányfarkam, a Lilithem, a negatív fényességéből kikövetkeztethető gyengeségem) hullámvérsei és szelei óny kedvének, hányattatásnak van köve. Ezort elengedhetetlenül szükségem az ólelterv. Az ólelterv lehet hosszú távú. Mindenóppen szükségem, legalább nagyvonalakban tudni, tudatos-tani: hová akarok megörkezni, melyek a távlati terveim, milyen helyzetben szeretném látni magamat 5, 10, 15, 25 óv máva. Ugyanakkor a terv lehet rövid távú, kisebb futamidejű is, amelynek mentális előkészítése legalább olyan fontos lehet, mint a hosszú távú terv. A naplamba tehát, mindezeket já megalapozhatom, kidolgozhatom, átgondolhatom és természetesen kásább is ellenőrizhetem és korrigálhatom (esetleg megváltoztathatom), ha szükségem. A visszajelzéseket, kivetkezőnyeket órtelmezhetem. A spirituális naplóm tehát a legódekesebb, a legértelenebb mentális alkámia laborom, valóban.

Eme kis zeltés után mindenkinek termékeny n- és igazság- felfedező spirituális naplózást kívánok a továbbiakban!

DÃ©nes MÃ©ria